

[Vanggaard.]

har faaet et vist proletarisk Skær over sig, naturligvis med Urette. Nu moderniseres Vognenes Udstyr stærkt med Rette. Vi ser jo ogsaa, at Rutebilerne i den Henseende er meget vidt fremme. At De danske Statsbaner har indført dette, hilser jeg kun med Tilfredshed.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige denne Sag en hurtig og velvillig Behandling. Jeg mener, at den højtærede Minister har været heldig til at træffe det rette. Og mit Parti vil, saafremt det ikke fra anden Side stilles Forslag om Sagens Henvisning til Udvalg, ikke finde Udvalgsbehandling nødvendig.

H. F. Ulrichsen: Den 1. Maj, altsaa 14 Dage forinden den nye Sommerkøreplan træder i Kraft, vil der ske en ikke uvæsentlig Forhøjelse af Jernbanetaksterne paa Strækninger paa over 225 Kilometer. Denne Forhøjelse kan gennemføres, fordi der for disse lange Afstandes Vedkommende ikke er Tale om nogen væsentlig Konkurrence med Automobilerne. Men Motivering eller i alt Fald en Del af Motiveringen forekommer mildest talt en lille Smule malplaceret.

Man begynder at støde paa denne Motivering ved forskellige Lovforslag; vi havde den for nylig ved Forslaget til Ændring i Tjenestemandsløven; nu træffer vi den for Statsbanetaksternes Vedkommende. Jeg sigter til den Motivering, at Kronenedskæringen fuldstændig har ændret de økonomiske Forhold her i Landet for Statens Vedkommende paa en hel Række Omraader. Man siger fra Statsbanernes Side, at denne Takstforhøjelse først og fremmest er blevet nødvendig, fordi Kronenedskæringen har medført Forhøjelse af Priserne paa Olie og Kul.

Den nævnte ret væsentlige Takstforhøjelse, som f. Eks. vil medføre, at en Billet paa den nye Fællesklasse, altsaa den gamle 3die Klasse, fra København til Vendsyssel, bliver ca. 3 Kr. dyrere, kan gennemføres rent administrativt og foreligger for saa vidt ikke til Behandling her i Dag. Det foreliggende Lovforslag berører derimod visse andre, mindre væsentlige Ændringer i Statsbanernes Takster. Nogle af disse Ændringer gaar kun ud paa at forenkle visse administrative Detailler. Der er ikke Spor af Grund til at komme nærmere ind paa det.

Endvidere gaar Lovforslaget ud paa at indføje Bestemmelserne vedrørende den nye Klassificering paa Statens Baner i Takstløven. I den Anledning vil jeg tillade mig

at gøre en enkelt Bemærkning om Rigsdagsmændenes Rejser paa Statsbanerne. Det har jo været saadan indtil nu, at vi almindelige Rigsdagsmænd har kørt paa 2den Klasse, medens der derimod har været fri Rejse paa 1ste Klasse for Tingenes Formænd, tror jeg, og endvidere for en hel Række Embedsmænd, navnlig for alle Statsbanernes ledende Embedsmænd. Da der i Dagspressen fremkom Meddelelse om, at nu skulde samtlige Rigsdagsmænd som Følge af den nye Klassificering til at køre paa 1ste Klasse, fremkom nogle af de sædvanlige ironiske Bemærkninger, med hvilke man i Regelen behandler Rigsdagen og Rigsdagsmændene. Jeg synes, at det er ikke blot naturligt, men ogsaa nødvendigt, at Rigsdagens Medlemmer kører paa 1ste Klasse, naar der er en 1ste Klasse; man kan ganske simpelt ikke rent prestigemæssigt stille Rigsdagens Medlemmer ringere end f. Eks. Statsbanernes egne Tjenestemænd.

Det er ikke, fordi Spørgsmaalet har haft nogen praktisk Betydning, der var jo kun 1ste Klasse i ganske enkelte Tog, men det har Gang paa Gang forbavset mig og forbavset Udlændinge, baade Parlamentarikere og Jernbanefolk, i højeste Grad, at man herhjemme lod f. Eks. en Kontorchef i Statsbanerne, en Trafikinspektør i Statsbanerne eller en Stationsforstander for en af de større Banegaarde, køre paa en højere Klasse end Medlemmer af Rigsdagen. Det kan man anstændigvis ikke. Man kunde have sagt: Rigsdagens Medlemmer skal ikke køre gratis med Banerne! Men i det Øjeblik de har Ret til at køre gratis med Banerne, maa de anstændigvis køre paa højeste Klasse. Dette Forhold bliver ændret efter den nye Klassifikation, hvilket jeg synes man skal understrege — netop, fordi der siges saa forfærdelig meget muntert og ironisk o. s. v. om Rigsdagen i 1934.

Lovforslaget omhandler endnu en Del Forhold. For Indskrivningsgebyrernes Vedkommende finder jeg det naturligt, at man søger gennem en Forhøjelse af dem at begrænse det Rejse gods, som medtages i Lyntogene, i hvilke Pladsforholdene er anderledes end i de normale Tog.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre den Bemærkning, at den kommende Ordning vil for en Del af de rejsende, f. Eks. udenlandske rejsende eller ældre Damer med megen Haandbagage, betyde en væsentlig Besparelse, selv om der indføres en Forhøjelse af Indskrivningsgebyret, idet det nu for disse rejsende ofte vil være nødvendigt at have Dragere ved Overfarterne.